

Mattias Söderberg: Det kan vi forvente af FN's klimadialog

Altinget

Af Mattias Söderberg

20 November 2020

KOMMENTAR: Det årlige COP-møde er aflyst og erstattet af en virtuel klimadialog. Selvom dialogen ikke må bruges til forhandling, kan den forhåbentlig rydde bump af vejen forud for næste års topmøde.

Det årlige klimatopmøde er aflyst. Hvad kan vi i stedet forvente os af FN's klimadialog?

I næste uge mødes verdens lande igen til klimatopmøde. Det er dog ikke helt, som det plejer. Den traditionelle COP er skubbet til næste år. Dermed mangler der en mulighed for at samle verdens lande i FN-regi. Herved risikerer den globale klimaagenda at blive nedprioriteret.

FN har dog besluttet, at klimadagsordenen ikke må gå i stå. Derfor har FN igangsat en klimadialog, der forgår fra 23. november til 4. december. Det skal fungere som opvarmning til COP26 næste år. Men hvad kan den bruges til?

Formelt må klimadialogen ikke bruges til forhandlinger, og der kan heller ikke tages nogle beslutninger. Agendaen følger det traditionelle oplæg, og der er mange vigtige spørgsmål, som skal drøftes. Selvom COP26 er skubbet til næste år, er der brug for dialog og diskussion om de uenigheder, der skal løses.

Et af de vigtige spørgsmål på FN-agendaen handler om handelen med CO₂-kvoter. I takt med flere foruroligende klimarapporter er der brug for et fokus på hurtig handling og de rigtige initiativer. CO₂-handlen kan internationalt bidrage som en kortsigtet klimaløsning, da udledninger, der ikke kan reduceres hurtigt nok, kan kompenseres gennem klimainitiativer i andre lande.

I Folkekirkens Nødhjælp arbejder vi allerede med at reducere, hvor vi kan, og vi klimakompenserer det udslip, vi ikke kan reducere lige nu. Der mangler dog klare regler for, hvordan man handler med CO₂-kvoter. Uden klare regler er det for nemt at snyde, og derfor bliver en løsning til et muligt klimaproblem.

Et andet vigtigt, men svært spørgsmål, som skal drøftes de kommende dage, handler om landbrug. Realiteten er, at landbruget bidrager med så store udledninger, at vi ikke kan nå Parisaftalens klimamål uden at sikre en større omstilling af både madproduktion og madkonsumtion. I ulande handler debatten om landbrug og klima dog primært om klimatilpasning og fødevarerikkerhed. Klimakrisen gør det

sværere for fattige landmænd at producere mad, samtidig med at sult, konflikter og migration truer lige rundt om hjørnet.

EU forventer først at præsentere et nyt klimamål i december, og USA hører vi nok først fra en gang i løbet af 2021, når Joe Biden har indtaget Det Hvide Hus.

Mattias Söderberg

Det største spørgsmål handler dog om de nationale klimaplaner, som alle lande ifølge planen skal levere i 2020. Det fylder ikke så meget på den formelle agenda, men det er noget, alle deltagere vil tænke på, når dialogen begynder.

I det seneste år er klimakrisen nemlig blevet mere alvorlig, og der skal skrues op for ambitionen, når landene laver nye planer. Flere af de lande, som allerede har præsenteret sine planer, har også øget ambitionen, og det er godt.

Det er dog de mindre nationer, der viser vejen lige nu, og der er brug for, at de store nationer kommer på banen. EU forventer først at præsentere et nyt klimamål i december, og USA hører vi nok først fra en gang i løbet af 2021, når Joe Biden har indtaget Det Hvide Hus.

Vi kan derfor desværre ikke forvente de helt store resultater fra den virtuelle klimadialog i de kommende uger. Men mødet er stadigvæk vigtigt, og håbet er, at landene bruger muligheden for at komme lidt tættere på hinandens positioner, så vejen hen mod næste års topmøde kan få lidt færre bump. Verden og klimaet har brug for dialogen, medmenneskelighed og øget ambitioner for fremtiden.

Mattias Söderberg (født 1974) arbejder som klimarådgiver i Folkekirkens Nødhjælp og er formand for klimaarbejdet i ACT Alliance, Folkekirkens Nødhjælps globale alliance med medlemmer i 140 lande. Kommentaren er alene udtryk for skribentens egen holdning.